

Özgün bir sanat eserinin yazarının faydalanabilmesi için
yeniden satış hakkı hususundaki
27 Eylül 2001
KONSEY VE AVRUPA PARLAMENTOSU DİREKTİFİ

2001/84/AT

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ
KONSEYİ;

Avrupa Topluluğunu kuran Antlaşmayı ve özellikle bu
Antlaşmanın 95. Maddesini,

Komisyonun gelen öneriyi⁽¹⁾,

Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü⁽²⁾ göz önüne alarak ve

Antlaşmanın 251. Maddesinde belirtilen usule uygun olarak 6
Haziran 2001 tarihli Uzlaştırma Komitesi tarafından onaylanmış
olan ortak metnin ışığında hareket ederek⁽³⁾,

(1) Telif hakları alanında, yeniden satış hakkı, özgün bir grafik
veya plastik sanat eserinin sahibi tarafından kullanılan,
çalışmanın sonraki satışlarından eser sahibinin ekonomik çıkar
elde etmesi için devir veya temlik mümkün olmayan feragat
edilmez bir hak olduğundan;

(2) Yeniden satış hakkı, eser sahibinin işin birbirini takip eden
aktarımları için bir karşılık almasına imkan sağlayan verimli
özellikte bir haktır. Yeniden satış hakkının konusu, eserin maddi
biçimidir, yani koruma altına alınmış olan eserin dahil olduğu
araçtır;

(3) Yeniden satış hakkı ile kendilerine ait özgün sanat
çalışmalarının ekonomik başarısında grafik ve plastik sanat
çalışmalarının yaratıcılarının hak sahibi olmalarının garanti
altına alınması amaçlandı; bu durum, grafik ve plastik
sanat yaratan eser sahiplerinin ve işlerinden müteakip defalar
para kazanacak şekilde yararlanabilen diğer yaratıcı kişilerin
ekonomik durumlarındaki dengesizliğin de giderilmesine
yardımcı olacaktır;

(4) Yeniden satış hakkı, telif haklarının ayrılmaz bir parçasını
teşkil eder ve eser sahipleri için önemli bir ayrıcalıktır. Bu gibi
bir hakkın bütün Üye Devletlerde kabul görmesi ve
uygulanması, eser sahipleri açısından yeterli ve standart bir
koruma seviyesi sağlama gereksinimini karşıladığından;

(5) Antlaşmanın 151 (4) maddesi altında Topluluğun,
Antlaşmanın diğer hükümleri altında yer alan faaliyetlerin içine
kültürel faaliyetleri de katması gerektiğinden;

(6) Edebiyat ve Sanat Eserlerinin Korunmasına Dair Bern
Sözleşmesi sadece, yeniden satış hakkını kullanan kimselerin
veya eser sahibinin ait olduğu ülkede geçerli mevzuat buna izin
verdiği nispette geçerlidir. Söz konusu hak bu nedenle seçime
bağlıdır ve mütekabiliyet (karşılıklı anlaşma) kuralına tabidir.
Mütekabiliyet esaslarını içeren yerel hükümlerin ulusal eser
sahiplerine atfedilen ve diğer Üye Devletlerinin haklarının
vatandaşlarına verilmemesinin güvenilir olmayacağını, Birleşik
Vakalar C-92/92 ve C-326/92 Phil Collins ve Diğerleri⁽⁴⁾ içinde
yer alan 20 Ekim 1993 tarihli mahkeme kararında olduğu gibi,
Antlaşmanın 12. Maddesinde verilen ayrımcılık karşıtı ilkesinin
uygulanması hakkındaki Avrupa Toplulukları Adalet Divanı
içtihatlarından çıkarmak mümkündür. Topluluk kavramı içindeki

bu gibi şartların uygulanması, milliyetçilik bazında her türlü
ayrımcılığın yasaklanması sonucu ortaya çıkan eşit muamele
ilkesine aykırı olduğundan;

(7) Sadece AB dışındaki birkaç devletin tanıdığı yeniden satış
hakkının bulunduğu bir kanuni düzenleme metni içinde,
günümüzde yeni ekonominin etkisi ile topluluk pazarının
modern ve çağdaş sanatlar anlamında uluslar arası hale
gelmesiyle Avrupa Topluluğu açısından birlik dışında Bern
Sözleşmesinin 14 B sayılı Maddesini zorunlu kılan bir görüş
doğrultusunda görüşmeleri başlatmayı gerekli kıldığından;

(8) Bu uluslararası pazarın var olduğu gerçeği, birçok Üye
Devlet içinde yeniden satış hakkının eksikliği ve bu hakkı
tanıyan ulusal sistemler bakımından şu andaki uyumsuzluk ile
birleştirildiğinde, Avrupa pazarının rekabetçi özelliklerini
koruyacak bu, hakkın uygulamaya konulması ve sürekli olarak
düzenlenmesi ile ilgili geçici hükümlerin oluşturulmasını gerekli
kıldığından;

(9) Yeniden satış hakkı, şu anda Üye Devletlerin çoğunluğunun
dahili mevzuatı ile sağlanmaktadır. Mevcut oldukları yerlerde,
bu gibi yasalar kapsam altına alınan çalışmalar, telif ücreti
almaya hak kazanmış olanlar, uygulanan oran, telif ücreti
ödenmesine konu olan faaliyetler ve bütün bunların hesaplandığı
baz formüller bakımından özellikle belli bazı farklılıklar
göstermektedir. Bu gibi bir hakkın uygulanması veya
uygulanmaması, iç pazar içinde yer alan rekabetçi unsurların
üzerinde önemli bir etki yapar, çünkü yeniden satış hakkı
bazında ödeme yükümlülüğünün varlığı veya eksikliği, bir sanat
eseri veya çalışmasını satmayı arzulayan her bir kişi tarafından
göz önüne alınması gereken mecburi bir unsurdur. Bu hak bu
nedenle Topluluk içindeki satışların birbirleri ile yer
değiştirmeleri yanında rekabetçi çalışmanın farklılıklarının
oluşturulmasına katkıda bulunan bir faktör olduğundan;

(10) Yeniden satış hakkının varlığı bakımından, bu gibi
farklılıklar ve Üye Devletler tarafından uygulanmamasının
Antlaşmanın 14. Maddesinde gösterildiği gibi, sanat çalışmaları
içindeki iç piyasanın tam olarak çalıştırılması üzerinde doğrudan
olumsuz bir etkisi olur. Bu gibi bir durumda, Antlaşmanın 95.
Maddesi uygun bir ölçü teşkil ettiğinden;

(1) RG C 178, 21.6.1996, sayfa 16 ve RG K 125, 23.4.1998,
sayfa 8.

(2) RG C 75, 10.3.1997, sayfa 17.

(3) Avrupa Parlamentosunun 27 Ekim 1999 tarihinde onaylanan
9 Nisan 1997 tarihli görüşü (RG C 132, 28.4.1997, sayfa 88), 19
Haziran 2000 tarihli Konsey Ortak Pozisyonu (RG C 300,
20.10.2000, sayfa 1) ve Avrupa Parlamentosunun 13 Aralık 2000
tarihli kararı (RG C 232, 17.8.2001, sayfa 173). Avrupa
Parlamentosunun 3 Temmuz 2001 tarihli ve Konseyin 19
Temmuz 2001 tarihli kararları.

(4) [1993] ECR I-5145.

(11) Antlaşmanın içinde belirtildiği gibi, Topluluğun hedefleri, Avrupa içinde yaşayan insanlar arasında gittikçe daha yakın bir birlikteliğin temellerinin atılması, Topluluğa mensup Üye Devletler arasında daha yakın ilişkilerin teşvik edilmesi, Avrupa'yı bölen engellerin ortadan kaldırılması için ortak hareket tarzının hayata geçirilmesi ile onların ekonomik ve sosyal ilerlemelerinin garanti altına alınmasıdır. Bu açıdan bakıldığında Antlaşma, ortak pazar içinde rekabetin aksatılmamasını garanti altına alan bir sistemin başlatılmasını, malların serbest dolaşımını engelleyen faktörlerin ortadan kaldırılmasını öngören bir iç pazarın kurulmasını, hizmetlerin verilmesi için liberal uygulamaları ve kurumsallaşmanın önündeki engellerin kaldırılmasını sağlamaya yöneliktir. Yeniden satış hakkı ile ilgili Üye Devletlerin kanunlarının birbirleri ile uyumlu bir şekilde işletilmeleri, bu söz konusu hedeflerin ulaşılmasına katkı sağlayacağından;

(12) Muamele vergileri ile ilişkili olarak Üye Devletlerin çıkarmış oldukları kanunlar arasındaki uyumun sağlanmasına ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli ve 77/388/EEC numaralı Altıncı Konsey Direktifi - katma değer vergisinin ortak uygulama sistemi: Değerlendirmelerin tek biçimli baz sistemi⁽¹⁾, gittikçe gelişen bir şekilde, diğerlerinin yanında sanat çalışmaları için de uygulanabilir olan bir Topluluk vergilendirme sistemini getirmektedir. Sadece vergi alanı ile sınırlanmış olan önlemler, sanat piyasasının uyumlu çalışmasını garanti altına almak için yeterli değildir. Bu hedef yeniden satış hakkı alanındaki uyum sağlanmadan elde edilemediğinden;

(13) İç pazarın işletilmesi ile ilgili olarak engelleyici ve parçalayıcı bir etkiyi oluşturduğu yerlerde, yasalar arasındaki var olan farklılıklar ortadan kaldırılmalı ve bu türdeki yeni farklılıkların ortaya çıkması da önlenmelidir. İç pazarın çalışmasına etki yapması beklenmeyen farklılıkların ortaya çıkmasını önlemek veya ortadan kaldırmak gerekmediğinden;

(14) İç pazarın uygun çalıştırılması için ön şart, sapmaya maruz kalmamış olan rekabet şartlarının korunmasıdır. Yeniden satış hakkı ile ilgili ulusal yasa ve hükümler arasındaki farklılıkların varlığı, Topluluk içindeki satışların el değiştirmesi ve serbest rekabette sapmalara yol açar ve sanatçıların çalışmalarının satıldığı yerin niteliğine bağlı olarak, sanatçıları arasında eşit olmayan uygulamaların ortaya çıkmasına neden olur. Şu anda üzerinde çalışılan konu bu nedenle Üye Devletler tarafından tatmin edici bir şekilde düzenlenemeyen devletlerarası bir husustur. Topluluğun bu konuda harekete geçmemesi, eşit olmayan uygulama ve rekabet şartlarının bozulmasını düzeltmek için Antlaşmanın getirdiği gereksinimlerle uzlaşmayacağından;

(15) Ulusal mevzuat ve hükümler arasındaki sapmalar ve bölünmelerin büyüklüğü göz önüne alındığında, bu gibi sapmaların rekabet şartlarında bozulmaya yol açması veya var olan bozulmanın devam etmesi eğiliminin bulunduğu alanlarda Üye Devletlerin kanunları arasında mevcut farklılıklar ile başa çıkmak için, uyum oluşturmaya yönelik önlemlerin alınması bu nedenle gereklidir. Ancak yeniden satış hakkı ile ilgili olarak, Üye Devletlerin her bir hükümünün uyumlu hale getirilmesi gerekmediğinden ve ulusal kararlar için mümkün olduğu kadar geniş bir alan bırakmak amacıyla, söz konusu uyum ile ilgili çalışma ve

uygulamaları dahili piyasanın işletilmesi ile ilgili, doğrudan yetkiye sahip söz konusu yerel hükümler ile sınırlamak, şu anda yeterli olacağından;

(16) Bu nedenle, Direktif, kendi bütünlüğü içinde, Antlaşmanın 5. maddesinde verilmekte olduğu gibi, yetki ikamesi ve nispi ilkelerine uyum sağlayacağından;

(17) Telif Hakları ve Bağlantılı Hakların korunması ile ilgili sürelerde uyumunu sağlayan 29 Ekim 1993 tarihli 93/98/EEC sayılı Konsey Direktifine⁽²⁾ uygun olarak, telif hakkı, eser sahibinin ölümünden sonra da 70 yıl müddetle geçerlidir. Aynı süre, yeniden satış hakkı için de verilmelidir. Nitekim, sadece modern ve çağdaş eserlerin asılları yeniden satış kapsamı içine girebilir. Ancak, bu Direktifin kabul edilip uygulamaya sokulduğu zaman diliminde, kendilerine ait hukuk sistemlerinin içine bu hakkı sokmak için ve eser sahiplerinin lehine bir yeniden satış hakkını kabul etmeyen ve daha da fazlası, kendi ekonomik varlıklarını bir yandan sürdürürken, yukarıda söz konusu edilen hakka yavaş da olsa adapte olmak için bu Üye Devletler içindeki ekonomik kullanıcılara bu imkanın sağlanması için, ilişkili Üye Devletlere ölümünden sonra sanatçı namına hak kazananlara yeniden satış hakkını uygulama yöntemini seçmek için, sınırlı bir geçiş süresi izni verilmesi gerektiğinden;

(18) Yeniden satış hakkının kapsamı, bir sanat piyasası uzmanının katılımı olmaksızın, kendi özel gayretleri ile hareket eden kişiler arasında, doğrudan kapsam altına alınanlar hariç tutulmak üzere, yeniden satışın bütün işlemlerine ve kademelerine uygulanmalıdır. Bu hak, kar amacı gütmeyen ve kamuya açık çalışan müzeler ve kendi özel gayretleri ile çalışma yapan kişiler tarafından yürütülen yeniden satış ile ilgili faaliyetlere uygulanmamalıdır. Eser sahibinden eserleri doğrudan satın alan sanat galerilerinin özel durumunu göz önüne alarak, Üye Devletlere, söz konusu satış işleminin yapıldığı tarihten itibaren 3 yıllık bir süre içinde yapılan bu çalışmaların ve eserlerin yeniden satışının, yeniden satış hakkı işlemlerinden muaf tutulması konusunda seçim hakkı verilmelidir. Sanatçının çıkarları da, aynı şekilde, yeniden satış fiyatının 10000 Euro düzeyini aşmayan durumlarda, yeniden satışın bu gibi işlemlerine konu olan uygulamalarına sınır getirmek suretiyle göz önüne alınması gerektiğinden;

(19) Bu Direktif ile yürürlüğe giren uyumun, yazarların veya bestecilerin özgün eserlerine uygulanmayacağı açık bir şekilde anlatılması gerektiğinden;

(20) Yeniden satış hakkı ile ilgili olarak ulusal seviyede elde edilmiş olan tecrübeler ışığında, etkin kurallar getirilmelidir. Satış fiyatının bir yüzde olarak ifadesi ile telif ödemesini hesaplamak ve özgün değeri artmış olan sanat eserlerinin değerindeki artışa göre hesap yapmamak uygun olacağından;

(21) Sanat çalışmalarının yeniden satış hakkına konu olan kategorilerin uyumlu hale getirilmesi gerektiğinden;

⁽¹⁾ RG L 145, 13.6.1977, sayfa 1. En son 1999/85/AT sayılı Direktifle değiştirilen Direktif (RG L 277, 28.10.1999, sayfa 34).

⁽²⁾ RG L 290, 24.11.1993, sayfa 9.

(22) Asgari eşik uygulaması altında yer alan telif hakkı ödemelerinin uygulamaya dahil edilmemesi, sanatçı için elde edilen kar ile karşılaştırılan ve orantısız bir şekilde yüksek olan idare ve tahsilat giderlerinin ortadan kaldırılmasına yardımcı olabilir. Öte yandan, yetki ikamesi ilkesine uygun olarak, Üye Devletlerin yeni sanatçıların çıkarlarını korumak ve teşvik edebilmek yönünde, Topluluk eşliğinden daha düşük ulusal eşikler kurması için izin verilmelidir. Söz konusu küçük miktarlar olduğunda, bu ortadan kaldırma uygulamasının, iç pazarın uygun çalışmasına önemli bir etki yapması beklenemeyeceğinden;

(23) Yeniden satış hakkının uygulaması ile ilgili olarak, değişik Üye Devletler tarafından belirlenmiş olan oranlar, şu anda büyük değişiklikler gösterebilir. Modern ve çağdaş sanat çalışmaları ile ilgili dahili piyasanın etkin çalıştırılması için, mümkün olan en geniş kapsamda standart oranların sabitleştirilmesi gerektiğinden;

(24) Özgün sanat eserleri ile ilgili piyasalarda söz konusu değişik çıkarların uyumlu bir şekilde bir araya getirilmesi amacıyla değişik fiyatlar şeridi için, bir tamamlayıcı oran tablosunun oluşturulduğu bir sistemin kurulması arzu edilmektedir. Yeniden satış hakkı ile ilgili olarak, Topluluk kurallarını değiştiren ve atlayan satış işlemlerinin yapılması riskini azaltmak çok önemli olduğundan;

(25) Telif hakkı ödemesinin ödenebileceği kişi prensip olarak satıcı olmalıdır. Üye Devletlere ödeme yükümlülüğü bakımından, bu prensipten istisnai uygulamalar yapma hakkı için imkan sağlanmalıdır. Satıcı, adına satışın tamamlandığı kişi veya işletme olduğundan;

(26) Söz konusu eşik seviyesi ve oranların periyodik olarak yeniden düzenlenmesi ve ayarlanması ihtimali ile ilgili hüküm konulmalıdır. Bu açıdan bakıldığında, Üye Devletlerdeki yeniden satış hakkının güncel uygulaması ve Topluluk içindeki sanat pazarı üzerindeki etki olumlu ve uygun ise, bu Direktifin değişikliğe uğraması ile ilişkili tekliflerin yapılması konusunda dönemsel raporların hazırlanması görevinin Komisyona verilmesi uygun olacağından;

(27) Telif hakkı ödemesi almaya hak kazanmış olan kişilerin yetki ikamesi ilkesi göz önüne alınarak isimlerinin belirtilmesi zorunludur. Üye Devletlerin veraset ve intikal kanunları ile bağlantılı olarak bu Direktif aracılığıyla harekete geçmek uygun olmaz. Ancak, eser sahibi namına hak sahibi olanların ölümünden sonra, en azından yukarıda söz konusu edilen geçici süre sona erene kadar, yeniden satış hakkından tam olarak yararlanabilmesi gerektiğinden;

(28) Üye Devletler, yeniden satış hakkının, özellikle de bunun yönetimi açısından bakıldığında, uygulanmasını düzenlemekle sorumludur. Bu konuyla ilgili olarak, meslek birliği vasıtası ile yönetim, çözüm imkanlarından biridir. Üye Devletler söz konusu meslek birliklerinin saydam ve verimli olarak çalıştırılmasını sağlamalıdır. Üye Devletler aynı zamanda diğer Üye Devletlerin vatandaşı olan eser sahipleri için ayrılmış olan tutarların tahsil edilmesini ve dağıtılmasını

sağlamak zorundadır. Bu Direktif, tahsilat ve dağıtım konusunda Üye Devletlerde var olan kanuni düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla uygulanacağından;

(29) Yeniden satış hakkının kullanılması ve bundan fayda sağlanması, Topluluk vatandaşlarına olduğu kadar Üye Devletlerin vatandaşı olan eser sahiplerine bu gibi koruma sağlayan ülkelerin yabancı eser sahiplerini de içerecek şekilde sınırlı tutulmalıdır. Bir Üye Devletin aynı Üye Devlet içinde yerleşik adresi olan yabancı eser sahibine bu haktan faydalanma hakkının verilmesini sağlama imkanı verilmesi gerektiğinden;

(30) İşlemlerin kontrol edilmesi ve denetlenmesi ile ilgili uygun usuller, yeniden satış hakkının Üye Devletler tarafından etkin bir şekilde uygulanmasını sağlayan pratik yöntemlerin garanti altına alınması için yürürlüğe sokulmalıdır. Bunun anlamı, aynı zamanda telif hakkı ödemelerinin muhatabı olan gerçek veya tüzel kişilerden, gerekli bilginin elde edilmesi için, eser sahibi tarafında veya onun yetkili temsilcisine göre bir hakkın da ortaya çıkması olarak kabul edilebilir. Yeniden satış hakkının kolektif yönetimine olanak sağlayan Üye Devletler, sadece söz konusu kolektif yönetimden sorumlu kurumların bilgi edinme hakkı olmasını sağlayabileceğinden;

İŞBU TÜZÜĞÜ KABUL ETMİŞTİR:

BÖLÜM I

KAPSAM

Madde 1

Yeniden satış hakkının konusu

1. Üye Devletler özgün bir sanat eserini oluşturan eser sahibinin lehine, önceden bile olsa ortadan kaldırılamayan ve ayrı bir hak olarak tanımlanan, eser sahibinin eserinin ilk devrini müteakip eserin yeniden satışı ile ilgili olarak alınmış olan satış fiyatı bazında bir telif hakkı ödenmesi için yeniden satış hakkı sağlayacaklardır.

2. Birinci fıkrada sözü edilen hak, satış merkezleri, sanat galerileri ve genel anlamda sanat eserleri ile ilgilenen herhangi bir tüccar kuruluş gibi, satıcılar, alıcılar veya sanat eserleri piyasası uzmanları olarak çalışan kişileri de içeren yeniden satışın bütün işlem ve faaliyetlerine uygulanacaktır.

3. Üye Devletler, 1. Fıkrada sözü edilen hakkın, söz konusu satıştan önceki üç yıllık süreden daha kısa bir süre içinde, doğrudan bir şekilde alıcının eseri yaratıcısından satın almış olduğu yerde ve yeniden satış fiyatının 10000 Euro düzeyini aşmadığı durumda, yeniden satışın işlemlerine uygulanmayacağını göz önüne alabilir.

4. Telif hakkı ücreti, satıcı tarafından ödenebilir olacaktır. Üye Devletler, satıcı dışında kalan ve 2. fıkrada söz konusu edilen gerçek veya tüzel kişilerden bir tanesini, tek başına telif hakkı ücretinin ödenmesinden veya aynı yükümlülüğün satıcı ile paylaşılmasından sorumlu olmasını sağlayabilirler.

Madde 2

Yeniden satış hakkı ile ilgili eserler

1. Bu Direktifin amaçları doğrultusunda, 'özgün eser', sanatçı tarafından şahsen yapılmış olması veya özgün eser olduğu kabul edilen kopyalar olmaları kaydıyla, resimler, kolajlar, yağlı boya resimleri, çizimler, oyma çalışmaları, baskılı eserler, litograflar, heykeller, büstler, dokuma eserleri, seramikler, cam eserler ve fotoğraflar gibi, grafik veya plastik sanat eserleri anlamında kullanılacaktır.

2. Sanatçının şahsen sınırlı sayıda oluşturmuş olduğu veya kendi kontrolünde ve yetki vermesi ile oluşturulmuş olan ve bu Direktif kapsamında yer alan eserlerin kopyaları bu Direktifin amaçları doğrultusunda, özgün sanat eseri olarak kabul edileceklerdir. Bu gibi söz konusu kopyalar, normalde sayı ile sıralanmış, imzalanmış veya bir başka şekilde eser sahibi tarafından ***(temsil ve ilzama uygun olarak delilleri ayarlanmış olacaktır.)

BÖLÜM II

ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 3

Eşik

1. Birinci maddede sözü edilen satışların yeniden satış hakkına konu edilmesini getiren asgari bir satış fiyatının belirlenmesi, Üye Devletin yetki ve görev alanı içinde olacaktır.

2. Söz konusu asgari satış fiyatı, hiçbir durumda 3000 Euro düzeyini aşamaz.

Madde 4

Oranlar

1. 1. Maddede sağlanan telif hakkı ücreti aşağıdaki oranlar üzerinden hesaplanacaktır:

- (a) 50000 Euro düzeyine kadar olan satış fiyatının %4'lük kısmı;
- (b) 50000,01 Euro düzeyinden 200000 Euro düzeyine kadar olan satış fiyatının % 3'lük kısmı;
- (c) 200000,01 Euro düzeyinden 350000 Euro düzeyine kadar olan satış fiyatının % 1'lik kısmı;
- (d) 350000,01 Euro düzeyinden 500000 Euro düzeyine kadar olan satış fiyatının % 0,5'lik kısmı;
- (e) 500000 Euro düzeyini aşan satış fiyatının % 0,25'lik kısmı.

Ancak, telif hakkı ücretinin toplam miktarı 12500 Euro düzeyini aşamaz.

2. 1. Fıkraya atfen bir istisnai durum olarak, Üye Devletler 1(a) işaretli Fıkra söz konusu edilen satış fiyatına %5'lik bir oran uygulayabilirler.

3. Belirlenmiş olan asgari satış fiyatının 3000 Euro düzeyinden düşük olması gerekiyorsa, Üye Devlet 3000 Euro düzeyine kadar olan satış fiyatının ilişkili kısmına verilecek oranı da belirleyecektir; bu oran %4'ten daha düşük olamaz.

Madde 5

Hesaplama Esasları

3. ve 4. Maddelerde anılan satış fiyatları, vergi sonrası kesintisiz fiyatlardır.

Madde 6

Telif hakkı ücreti almaya hak kazanmış kişiler

1. 1. Maddede anılan telif hakkı ücreti, eser sahibine ödenebilir olacaktır ve 8(2). Fıkrasına bağlı olarak, ölümünden sonra eserleri üzerinde hak kazananlara ödenebilir olacaktır.

2. Üye Devletler, Madde 1 kapsamında sağlanan telif ücretinin zorunlu veya seçime bağlı olarak kolektif yönetimini sağlayabilirler.

Madde 7

Telif hakkı ücreti almaya hak kazanmış olan üçüncü ülke vatandaşları

1. Üye Devletler, üçüncü ülkelerin vatandaşları olan eser sahipleri ve 8(2) Fıkrasına bağlı olarak, eserler üzerinde hak kazanmış olan varislerinin, bu Direktife uygun olarak ve ilgili Üye Devletin mevzuatına göre, ancak eser sahibi veya onun varisinin söz konusu ülkenin vatandaşı olduğu ülkedeki mevzuat, Üye Devletlerin eser sahipleri ve onların eserleri üzerindeki hak sahibi varisleri ile ilgili olarak söz konusu ülkede yeniden satış hakkının korunmasına izin veriyorsa, yeniden satış hakkının yararlarından faydalanacaktır.

2. Üye Devletler tarafından verilen bilgi bazında, Komisyon, mümkün olan en kısa süre içinde 1. Fıkra verilen şartı yerine getiren söz konusu üçüncü ülkelerin bir listesini yayınlacaktır. Bu liste sürekli olarak güncelleştirilecektir.

3. Herhangi bir Üye Devlet, Üye Devletin vatandaşı olmayan ancak söz konusu ülkede yerleşik adresi bulunan eser sahiplerine, yeniden satış hakkının korunması amacı ile ilgili olarak kendi vatandaşlarıyla aynı hakkı tanıyabilir.

Madde 8

Yeniden satış hakkının korunması ile ilgili süre

1. Yeniden satış hakkının korunması ile ilgili süre, 93/98/EEC numaralı Direktifin 1. Maddesinde verilenlere tekabül edecektir.

2. 1. Fıkranın esaslarına aykırı bir istisna olarak, yeniden satış hakkı uygulamayan söz konusu Üye Devletlerden, (13. Maddede sözü edilen yürürlüğe giriş tarihi), 1 Ocak 2010 tarihinden daha geç sona ermeyecek olan bir süre için, ölümünden sonra sanatçının eserleri üzerinde hak sahibi olanların lehine yeniden satış hakkının uygulanması talep edilmeyecektir.

3. 2. Fıkranın geçerli olduğu bir Üye Devlete, iki yıla kadar, gerekliyse, söz konusu Üye Devletin içindeki ekonomik kullanıcıların, ölümünden sonra sanatçının eserleri üzerinde hak sahibi olan kişilerin lehine, yeniden satış hakkının uygulanması talep edilmeden önce, ve onlar kendi ekonomik yaşamlarını devam ettirirken, yeniden satış hakkı sistemine kademeli geçişin uyarlanması olanağı verilebilir. 2. fıkrada söz konusu edilen sürenin sonundan önceki asgari 12 aylık süre içinde, ilgili Üye Devlet, Komisyona bilgi vererek nedenlerini bildirerek, bu gibi bilginin alındığı tarihi müteakip 3 ay içinde, uygun danışma ve görüşmelerde bulunduktan sonra, Komisyona bir görüş verebilecektir. Üye Devlet, Komisyonun görüşünü tasvip edip uygulamazsa, bir ay içinde Komisyona bildirecek ve kararına gerekçe gösterecektir. Üye Devletin bildiriyle, gerekçesi ve Komisyonun görüşü, Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesinde yayınlanacak ve Avrupa Parlamentosuna da iletilecektir.

4. Başarılı bir sonuca ulaşılmaması durumunda, 8(2) ve (3). Fıkralarda sözü edilen süre içinde, uluslararası seviyede yeniden satış hakkının uzatılması ve genişletilmesini amaçlamış olan uluslararası görüşmeler için, Komisyon, uygun öneriler ve çözüm tarzları getirecektir.

Madde 9

Bilgi edinme hakkı

Üye Devletler, yeniden satıştan sonraki üç yıllık bir süre içinde, 6. Maddede anılan hak sahibi kişilerin, 1(2). fıkrada bahsi geçen sanat piyasası profesyonellerinden yeniden satış ile ilgili telif hakkı ücretinin garantili ödenmesini sağlamak amacıyla, gerekli olması muhtemel herhangi bir bilgiyi kendilerine iletmesinin talep edilmesini sağlayabilirler.

BÖLÜM III

SON HÜKÜMLER

Madde 10

Zamanında uygulama

Bu Direktif, 1 Ocak 2006 tarihinde, Üye Devletlerin mevzuatı ile halen telif hakkı alanında korunmakta olan veya söz konusu tarihte bu Direktifin hükümleri altında geçerli koruma ile ilgili kriterleri karşılayan 2. Maddede tanımlanmış olduğu gibi, bütün özgün sanat çalışmalarını bakımından geçerli olacaktır.

Madde 11

Düzenleme (Gözden Geçirme/Düzeltilme) maddesi

1. Komisyon, özellikle yeniden satış hakkını ve Üye Devletlerdeki yönetim usulleri ve sanatsal yaratıcılığın geliştirilmesi için gerekli önlemleri uygulamaya ilişkin piyasalar bağlamında, Topluluğun aldığı tavır bakımından, Topluluk içindeki modern ve çağdaş sanatı ilgilendiren piyasaların rekabetçi unsurlarına Avrupa Parlamentosuna suretiyle, bu Direktifin uygulanmasını etkileyecek etkileri izah eden bir raporu, 1 Ocak 2009 tarihinden itibaren üzere ve bundan sonraki her 4 yılda bir, Avrupa Parlamentosuna ve Konseye ve Ekonomik ve Sosyal Komiteye vermiş olacaktır. Bu rapor, bu direktifin yürürlüğe giriş tarihinden önce ulusal yasalarında söz konusu hakkı uygulamamış olan üye devletlerde bu hakkın uygulanmasının iç pazara etkilerini inceleyecektir. Uygun görüldüğü takdirde, Komisyon, sektördeki değişiklikleri göz önüne alan telif hakkı ücreti oranları ile asgari eşik seviyelerini geçerli piyasa şartlarına uyarlayan, 4.(1) maddede verilen azami miktarlara ilişkin ve bu Direktifin etkinliğinin daha da artırılması amacıyla gerekli görülmesi muhtemel başka herhangi bir teklif ve öneri hazırlayacaktır.

2. Bu vesile ile bir irtibat komitesi teşkil edilir. Bu komite Üye Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşacaktır. Bu komite, Komisyonun bir temsilcisinin başkanlığında, ya Komisyon başkanının çağrısı üzerine ya da bir Üye Devletin delegasyonunun talebi üzerine toplanacaktır.

3. Komitenin görevi, aşağıdaki gibidir:

- bu Direktifin uygulanmasından kaynaklanan bütün problemler ile ilgili görüşmeleri düzenlemek,
- Topluluk içindeki sanat piyasasında olası ilişkili gelişmeler hakkında Üye Devletler ile Komisyon arasında bilgi alışverişini düzenlemek.

Madde 12

Uygulama

1. Üye Devletler 1 Ocak 2006 tarihinden önce bu Direktife uyum sağlanması için gerekli kanun, mevzuat ve idari hükümleri yürürlüğe sokacaktır. Bilahare, Komisyona bu hususlarda bilgi vereceklerdir.

Üye Devletler bu önlemleri alırken, aynı zamanda, bu Direktife atıfta bulunacak veya kendilerinin resmi yayınlarının yayımlandığı metinlere bu gibi referanslar ekleyeceklerdir. Bu gibi bir referans belirtilmesi veya atıfta bulunulması ile ilgili yöntemler Üye Devletlerce belirlenecektir.

2. Üye Devletler, bu Direktif kapsamında ele alınan alanlarda kabul edip uygulamaya sokacakları ulusal yasaların ilişkili hükümlerini Komisyona bildireceklerdir.

Madde 13

Yürürlüğe Girme

Bu Direktif, Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesinde yayımlandığı gün yürürlüğe girecektir.

Madde 14

Muhataplar

Bu Direktif, Üye Devletleri inhisâr eder.

Brüksel, 27 Eylül 2001.

Konsey adına
Başkan
C. Picqué

Avrupa Parlamentosu Adına
Başkan
N.FONTAINE
